

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/426/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313205877
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313205877.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: Mgr. P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, I., U B., proti odporcovi: U. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, I., U B., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Prosman a Pavlovič, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, v konaní o odstránenie reklamovaných väd diela, náhrady škody a vynaložených nákladov, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 5C/187/2013-100 zo dňa 27.01.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu č.k. 5C/187/2013-100 zo dňa 27.01.2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 5C/187/2013-105 zo dňa 02.04.2014 p o t v r d z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 5C/187/2013-100 zo dňa 27.01.2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 5C/187/2013-105 zo dňa 02.04.2014 zamietol návrh navrhovateľa. Navrhovateľa zároveň zaviazal k povinnosti nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 836,35 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ podaným návrhom sa domáhal, aby súd odporcu zaviazal zaplatiť mu sumu 2.643,33 Eur spolu s príslušenstvom a odstrániť reklamované vady diela - stavebné práce v jeho byte č. 20, vchod B na 1. poschodí v obytnom dome č. súp. XXX na ulici N. v I., konkrétne vymenované v návrhu spôsobom, ako sú opísané v odbornom vyjadrení doplnenia č. 1 znaleckého posudku č. 43/2011 vypracovaný znalcom z odboru stavebníctva doc. Ing. Jánom Svrčkom, ako aj priznať trovy konania. Uvedené žiadal na tom skutkovom a právnom základe, že ústnou zmluvou o dielo uzatvorenou s odporcom tento pre neho vykonával rôzne stavebné práce v jeho byte od apríla do júna 2011. Po vykonaní diela navrhovateľ zistil závažné nedostatky vykonaných stavebných prác. Z toho dôvodu si dal vypracovať znalecký posudok znalcom z odboru stavebníctva, ktorý v znaleckom posudku zo dňa 12.11.2011 zistil vady zhotoveného diela, ktoré v tomto posudku popísal a rozčlenil ich do kategórie na vady odstrániteľné, ťažko odstrániteľné a neodstrániteľné. Zároveň bol zdokumentovaný rozsah a stav vykonaných stavebných prác. Navrhovateľ odporcovi už pred dokončením vytkol vady a domáhal sa, aby tieto odstránil, no ten ich odstrániť odmietol. Navrhovateľ 23.01.2012 písomnou formou uplatnil u odporcu práva zo zodpovednosti za vady diela, pričom reklamoval vady diela, ktoré zistil súdny znalec. Išlo o väčší počet väd, preto zrušil zmluvu o dielo, žiadal vrátiť zaplatenú kúpnu cenu, zaplatiť škodu spôsobenú v súvislosti s vadným plnením odporcu. Dňa 06.02.2013 označil odporca zrušenie zmluvy o dielo za nultý právny úkon, ktorý nespôsobil zánik zmluvy o dielo, pričom navrhovateľ

rešpektoval tento názor a z titulu zodpovednosti za vady požadoval bezplatné odstránenie vád, ktoré reklamoval v liste zo dňa 23.01.2012. Reklamované vady požadoval vybaviť primeranou zľavou z ceny diela vo výške 1.000,00 Eur, ktoré predstavovali rozdiel medzi hodnotou, ktorú by malo dielo bez vád a hodnotou, ktorú malo dielo dodané s vadami. Odporca listom zo dňa 18.03.2013 uviedol navrhovateľovi, že neuznáva uplatňované práva zo zodpovednosti za vady z dôvodu, že nevykonal všetky stavebné práce v byte navrhovateľa a iné stavebné práce vykonal podľa jeho pokynov. Odporca mal upraviť steny bytu vymaľovaním vápenným náterom, on však vykonal úpravu stierkovaním, pričom náklady za vymaľovanie stien bytu by činili sumu 150,00 Eur, náklady na stierkovanie predstavovali sumu 1.479,31 Eur. Rozdiel je majetková ujma, ktorá vznikla navrhovateľovi a ktorú požaduje. Navrhovateľ si taktiež uplatnil náklady na vypracovanie znaleckého posudku a kópií vo výške 175,60 Eur, náklady na právne služby súvisiace s uplatňovaním reklamácie zaplatené spoločnosti Stilo, s.r.o. vo výške 120,00 Eur, náklady na vyhotovenie kontrolného rozpočtu vo výške 28,00 Eur, t.j. celkové náklady 323,62 Eur súvisiace s uplatnením práva zo zodpovednosti za vady.

Odporca s návrhom nesúhlasil. Žiadal ho zamietnuť, keď namietal znalecký posudok vyhotovený viac ako 5 mesiacov po ukončení jeho prác, kde sám znalec uviedol, že môže konštatovať len aktuálny stav interiéru, nakoľko nepoznal predchádzajúci stav. Daný právny vzťah sa spravuje osobitnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o oprave a úprave vecí, pričom úpravou vecí sa rozumie činnosť, ktorou sa mení povrch vecí alebo jeho vlastnosti a záručná doba pri stavebných prácach je najmenej 18 mesiacov. V prípade, ak je vec vadne upravená, má objednávateľ právo na bezplatné odstránenie vady, ak vadu nemožno odstrániť, má právo na zrušenie zmluvy alebo primerané zníženie ceny, opravy alebo úpravy. Podľa odporcu si navrhovateľ prvýkrát neuplatnil právo z vád riadne prostredníctvom právneho zástupcu listom zo dňa 23.01.2012, keď navrhovateľ vytkol odporcovi vady a uplatnil právo z vád - zrušenie zmluvy, ktoré však patrí objednávateľovi len v prípade neodstrániteľných vád. Až listom zo dňa 28.02.2013, t.j. viac ako 20 mesiacov od ukončenia prác uplatnil navrhovateľ u odporcu právo z vád - bezplatné odstránenie vád + primeranú zľavu. Právo z vád ale podľa odporcu zaniklo uplynutím záručnej doby dňa 31.12.2012, teda pokiaľ by išlo o skutočné vady, navrhovateľ ich uplatnil v rozpore so zákonom, neplatne, preto mu právo zaniklo, preto žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že nejde o skutočné vady, resp. ide o vady spôsobené treťou osobou, pričom práva z vád neboli uplatnené v záručnej dobe.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázať, že prejednávany právny vzťah sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka, § 653 až § 656 o oprave a úprave vecí. Ide o zvláštny druh zmluvy o dielo, ktorej predmetom je oprava alebo úprava už existujúcich vecí - hmotných predmetov. Na rozdiel od zmluvy o zhotovenie vecí na zákazku nevzniká nová vec, ale táto zmluva slúži k prispôbeniu vecí k inému účelu, resp. k predĺženiu životnosti vecí. Opravou alebo úpravou sa rozumie činnosť, ktorou sa odstraňujú vady vecí, opotrebenie vecí, mení sa jeho povrch, predlžuje sa životnosť, môže ísť aj o údržbu vecí. Ustanovenia § 653 až 656 Občianskeho zákonníka v danom prípade osobitne upravujú zodpovednosť za vady. Súd mal preukázať zhodným konštatovaním účastníkov, že rekonštrukcia bytu prebiehala od apríla do konca júna 2011. Navrhovateľ si zrekonštruovaný byt prevzal dňa 30.06.2011, kedy vo svojej výpovedi výslovne uviedol, že rekonštrukcia sa skončila týmto dňom a týmto dňom potom začala plynúť aj záručná doba v prípade stavebných prác 18 mesiacov podľa § 654 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ prvýkrát vytkol odporcovi vady listom spoločnosti Stilo, s.r.o. zo dňa 23.01.2012, v ktorom liste uviedol vady odstrániteľné, ťažko odstrániteľné, ako aj neodstrániteľné a uplatnil si ako právo z vád z dôvodu reklamácie týchto vád zrušenie zmluvy, keď žiadal vrátiť zaplatenú cenu diela vo výške 7480,00 Eur. V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal na zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu ČR č. Cpj/29/88 k tomu, aby uplatnením záručnej doby nedošlo k zániku práv a zodpovednosti za vady poskytnutej služby, nestačí, aby v priebehu záručnej doby boli vady vytknuté, ale je potrebné v tejto lehote zároveň uviesť, aké právo z dôvodu reklamovania vád sa uplatňuje. V tomto liste ako uplatňované právo žiadal navrhovateľ zrušenie zmluvy. To však môže žiadať len v prípade neodstrániteľných vád. V prípade ostatných vád mal žiadať najskôr bezplatne odstrániť tieto vady v dohodnutej lehote. Ak by tieto neboli odstránené, môže žiadať zrušenie zmluvy. Súd sa teda stotožnil s názorom odporcu, že odporca si riadne neuplatnil vady v záručnej lehote 18 mesiacov, ktorá začala plynúť dňom 30.06.2011. Záručná doba uplynula 30.12.2012, teda tieto práva mu zanikli s výnimkou uplatneného práva, a to požadovania zrušenia zmluvy z dôvodu neodstrániteľnej vady, ktorou bol úbytok podlahovej plochy z dôvodu zmeny konštrukcie priečky bytového jadra. Navrhovateľ až listom zo dňa 28.02.2013 prostredníctvom JUDr. Kokavcovej riadne tieto vady uplatnil, teda vyzval odporcu na bezplatné odstránenie vád a u ostatných žiadal primeranú zľavu z ceny 1.000,00 Eur vrátane

ostatných nákladov, ale až po uplynutí záručnej doby a zániku tohto práva. Nakoľko v záručnej dobe bola riadne uplatnená len jedna neodstrániteľná vada, a to úbytok podlahovej plochy z dôvodu zmeny konštrukcie priečky bytového jadra, súd sa zaoberal len touto uplatnenou vadou. Súd neuveril tvrdeniam navrhovateľa, že neuviedol odporcovi, aké konkrétne práce chcel v kúpeľni vykonať, že odporca svojvoľne vybudoval sadrokartónovú namiesto murovanej priečky, svojvoľne osadil vaňu, umývadlo, práčku preložil do kúta, dorobil k nej prívod vody a odpad vody okolo dvoch stien, svojvoľne postavil presadenú stenu, aby tieto rúrky nebolo vidno, pretože takéto konanie navrhovateľa by bolo nelogické, navrhovateľ sa týmto chcel účelovo vyhnúť tomu, že odporca konal v súlade s jeho pokynmi. V súčasnosti je na trhu obrovský výber stavebných materiálov, z ktorých možno prerábku urobiť, taktiež obrovský výber, pokiaľ ide o predmety do kúpeľne, ako vaňa, umývadlo, WC a podobne, pričom je nelogické, aby navrhovateľ podľa jeho tvrdenia s odporcom zakúpil len doplnky do kúpeľne a umývadlový set, pričom by mu nezáležalo na vani, umývadle a WC. S poukazom na to, že ako stavebné materiály, tak aj predmety do kúpeľne sú vo veľmi rôznych cenách, záleží od ich kvality. O tom, že sa navrhovateľ účelovo bráni, že odporca nekonal v súlade s jeho pokynmi, svedčí aj to, že pokiaľ, ako uviedol na pojednávaní, nebol spokojný so žiadnou vykonanou prácou, neukončil spoluprácu s odporcom, pričom musel vidieť vybudovanú sadrokartónovú priečku, až potom sa jednotlivé veci ako vaňa, umývadlo a WC osádzali. Napriek nespokojnosti zaplatil za prácu a túto vadu vytkol až po 7 mesiacoch od ukončenia prác. Odporca uviedol, že upozornil navrhovateľa na zmenšenie podlahovej plochy v prípade, ak sa posunie práčka, urobia sa predsadené steny na zakrytie rúrok, ktoré viedli ako prívod a odpad od práčky, pričom podľa súdu je skutočne logické, že k takémuto zmenšeniu muselo dôjsť, pokiaľ sa predsadené steny urobili. V prípade, ak dá objednávatel' zhotoviteľovi nevhodné pokyny, zhotoviteľ je povinný objednávatel'a upozorniť na tieto nevhodné pokyny. V danom prípade odporca upozornil navrhovateľa ako objednávatel'a, že sa zmenší podlahová plocha v kúpeľni, čo bolo aj logické, ak sa postavili z estetického hľadiska predsadené steny, aby zakryli rúrky a ak objednávatel' napriek tomuto upozorneniu trval na objednávke, mohol aj zhotoviteľ v zmysle § 637 ods. 1 OZ od zmluvy odstúpiť. Ak splnil zhotoviteľ povinnosť uloženú mu ust. § 637 ods. 1 OZ, od zmluvy však v zmysle § 637 ods. 2 OZ neodstúpil, nemal prečo, pretože navrhovateľ mu žiadne vady nevytýkal, trval na svojich požiadavkách, bol odporca povinný dielo vykonať podľa nevhodných pokynov navrhovateľa, je potom potrebné v zmysle § 653 ods. 1 OZ vyvodiť z toho, že za takto vzniknuté vady ani za škodu, ktorá by následkom týchto väd vznikla, zhotoviteľ nezodpovedá. S poukazom na uvedené, keďže práva z odstrániteľných väd boli uplatnené až po uplynutí záručnej doby, v dôsledku čoho zanikli a v prípade vytknutej neodstrániteľnej vady - úbytku podlahovej plochy z dôvodu zmeny konštrukcie priečky mal súd preukázané, že odporca za túto vadu nezodpovedá, preto návrh zamietol v celom rozsahu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. V opravnom uznesení opravil výrok o trovách, ktorý správne znie, že navrhovateľ je povinný namiesto nesprávne v rozsudku uvedenej sumy 1.110,54 Eur, má správne suma znížiť vo výške 836,35 Eur, ktorú zdôvodnil ust. § 164 O.s.p., nakoľko pri spočítavaní trov konania došlo k chybe pri sčítaní, opakovane boli započítané trovy konania za stratu času vo výške 174,20 Eur, preto prvostupňový súd opravil tieto chyby uvedeným opravným uznesením.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Vytýkal prvostupňovému súdu, že rozhodol nesprávne, a to z nasledovných dôvodov:

Poukázal na to, že v spore predložil listinné dôkazy, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že stavebné práce, ktoré pre neho odporca vykonal, boli v značnom rozsahu vykonané vadne. Na druhej strane odporca len verbálne preukazoval, že práce vykonal podľa pokynov navrhovateľa a bez väd, čo je v úplnom rozpore so zistením odborne spôsobilej osoby v jej odbornom posudku. Podľa názoru navrhovateľa prvostupňový súd nesprávne posúdil zánik práva navrhovateľa konštatovaním, že si ich neuplatnil v záručnej dobe, ale až po jej uplynutí. No súd sa nevyporiadal s právnou argumentáciou navrhovateľa, keď navrhovateľ tvrdí, že záručná doba v danom prípade predstavuje časové obdobie 24 mesiacov od odovzdania diela, že ani súdom ustálená dĺžka záručnej doby 18 mesiacov ešte do uplatnenia práv z väd u odporcu, t.j. do 28.02.2013 nemohla uplynúť, a to pre jej spočívanie. Súd pre ustálenie začatia plynutia záručnej doby nevykonal žiadne dokazovanie, hoci navrhovateľ upozorňoval, že byt po stavebných zásahoch odporcu fakticky začal užívať až v októbri 2011 a dotedy mu dielo odporcom nebolo odovzdané. Faktické skončenie prác nemožno stotožňovať s hmotno-právnou podmienkou odovzdania diela. Ak sa odporca dovoľáva uplynutia záručnej doby, tak mal preukázať, kedy dielo skutočne odovzdal navrhovateľovi a kedy teda v skutočnosti začala plynúť záručná doba. Navrhovateľ sa preto domnieva, že súd túto otázku riadne a presvedčivo nevyriešil. Objednaním stavebných prác u odporcu navrhovateľ

nemal v úmysle docieľiť nielen znehodnotenie bytu, ale ani jeho zmenšenie, no súd bez akéhokoľvek bližšieho dokazovania uveril nepreukázaným tvrdeniam odporcu, že odporca zmenšoval byt s vedomím navrhovateľa, a preto nejde o vadné plnenie. Navrhovateľ ďalej vytýkal aj tú skutočnosť, že súd sa nezaoberal majetkovou ujmom, ktorá vznikla navrhovateľovi porušením technologických postupov ani nárokmi, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatňovaním práv zo zodpovednosti za škodu. Nesprávne počínal aj pri rozhodovaní o trovách konania odporcu, keď mu priznal trovy za účasť na pojednávaní 27.01.2014 v rozsahu prináležiacom pojednávaní, ktoré trvá viac ako 2 hodiny, hoci zo zápisnice z pojednávania je zrejmé, že pojednávanie 2 hodiny netrvalo. Ani po oprave výroku o trovách konania uskutočnenou opravným uznesením trovy vyčíslené neboli správne. Navrhol preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a odporcu zaviazat' navrhovateľovi zaplatiť vzniknuté trovy.

K podanému odvolaniu sa vyjadril odporca. Uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny, preto ho navrhol potvrdiť. Uviedol, že námietky výhrady navrhovateľa uvedené v odvolaní možno zhrnúť do týchto okruhov: kvalita dôkazných prostriedkov predložených účastníkmi konania, prekúzia práva a že sa súd zaoberal len jednou vadou, že nedostatočne vykonal dokazovanie vo vzťahu k existencii neodstrániteľnej vady, že súd neriešil iné nároky a že nesprávne rozhodol o trovách konania. Odporca podrobne vo svojom odvolaní rozobral všetky navrhovateľom vytknuté vady, uviedol, že súd prvého stupňa sa dôsledne všetkými zaoberal a navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 155,18 Eur.

Na písomné vyjadrenie odporcu reagoval navrhovateľ so svojím stanoviskom, kde opätovne zdôraznil tvrdenia uvádzané v odvolaní.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil, rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

Podľa ust. §219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli účastníci v rámci odvolacieho konania konštatuje, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, keď vykonal dôkladne a precízne dokazovanie, ktoré vyhodnotil postupom podľa ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Odvolací súd sa stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré je jasné, zrozumiteľné a výstižné a odpovedá na všetky otázky, ktoré v priebehu konania boli podstatné, a preto odvolací súd nemôže prvostupňovému súdu v tomto smere nič vytknúť. Preto nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, ktoré odvolací súd nepovažoval za dôvodné. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že nie je povinnosťou súdu prvého stupňa zodpovedať na všetky otázky kladené účastníkmi konania, len na tie, ktoré sú z hľadiska podstaty sporu rozhodné a v tomto smere odvolací súd nezistil žiadne pochybenie prvostupňového súdu. Nemohol odvolací súd prisvedčiť odvolateľovi pokiaľ tento poukazoval, že ani po vydaní opravného uznesenia neboli trovy konania správne vyčíslené, keď poukazuje na skutočnosť, že súd prvého stupňa si nesprávne mal počínať pri rozhodovaní o trovách konania odporcu, keď mu priznal trovy za účasť na pojednávaní dňa 27.01.2014 v rozsahu prináležiacom pojednávaní, ktoré trvá viac ako 2 hodiny, hoci zo zápisnice z pojednávania je zrejmé, že pojednávanie 2 hodiny netrvalo. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že súd priznal po oprave trovy konania správne, pretože úkon právnej služby sa počíta za každú začatú hodinu, takže aj v

prípade, ak pojednávanie 2 hodiny netrvalo, ale 2. hodina začala, preto boli trovy konania za tento úkon právnej služby - pojednávanie dňa 27.01.2014 rozhodnuté správne.

Navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu postupom podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov odvolacieho konania, úspešný bol odporca, ktorý si síce uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, no keďže odvolací súd sa dôsledne riadi zásadou účelnosti, ktorou má za to, že písomné vyjadrenie, ktoré bolo podané k odvolaniu navrhovateľa, neobsahuje žiadne nové skutočnosti, žiaden právny rozbor vo veci, ale opakuje preukázané skutočnosti z prvostupňového konania, odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedenú zásadu priznávania náhrady trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.